

- 3) Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
- Skarżące podnoszą w tym zakresie, że Komisja wymaga od nich, aby dostarczyły jej informacji, których gromadzenie i przetwarzanie jest nie tylko w wielu przypadkach zbędne, ale również wymaga nadmiernego i nieproporcjonalnego nakładu pracy. Skarżące dodają, że Komisja wyznaczyła im niezwykle krótki termin na udzielenie odpowiedzi oraz że oddaliła ich wnioski o jego przedłużenie.
- 4) Zarzut czwarty, dotyczy naruszenie art. 296 TFUE, w zakresie, w jakim zdaniem skarżących, Komisja nie uzasadniła w wystarczający sposób dlaczego żądane przez nią informacje były konieczne oraz pozostawały we właściwym stosunku do realizowanego celu.
- 5) Zarzut piąty, dotyczący naruszenia zasady pewności prawa w zakresie, w jakim wydana decyzja została zredagowana w sposób pozbawiony jasności i precyzji.
- 6) Zarzut szósty, dotyczący naruszenia art. 3 rozporządzenia nr 1 (EWG) w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.
- Skarżące twierdzą, że Komisja odmówiła skierowania wydanej decyzji do spółek zależnych, będących jej adresatami, w językach państw członkowskich, których jurysdykcji podlegają, sprawiając celowo, iż gromadzenie danych stało się tym samym jeszcze trudniejsze.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2011 r. — Holcim (Deutschland) i Holcim przeciwko Komisji

(Sprawa T-293/11)

(2011/C 238/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Holcim AG (Hamburg, Niemcy) i Holcim Ltd (Zürich, Szwajcaria) (przedstawiciele: P. Niggemann i K. Gaßner, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 marca 2011 r. w postępowaniu na podstawie art. 18 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003, sprawa 39520 — Cement i produkty pokrewne
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący nieskutecznego doręczenia decyzji w sprawie wezwania do udzielenia informacji
- Zdaniem skarżących, pozwana przed wydaniem decyzji w sprawie wezwania do udzielenia informacji otrzymała od wszystkich spółek należących do grupy Holcim, których dotyczyło postępowanie, pełnomocnictwa do reprezentacji wystawione na rzecz pierwszej spółki skarżącej oraz oświadczenia potwierdzające wybór j. angielskiego jako języka roboczego. Zaskarżoną decyzję, która była zaadresowana do drugiej spółki skarżącej „doręczono” jednak pierwszej

spółce, która z kolei nigdy nie była uprawniona do reprezentowania drugiej spółki skarżącej. Skarżące dodają, że językiem roboczym spółki Holcim Ltd oraz zdecydowanej większości spółek z grupy Holcim, których dotyczy postępowanie, jest j. angielski, w ten sposób że nie miały one możliwości zapoznania się z decyzją w wystarczający sposób.

- 2) Zarzut drugi dotyczący zbyt krótkiego terminu do udzielenia odpowiedzi i odmowa przedłużenia terminu

Zdaniem skarżących zaskarżona decyzja wymaga przedstawienia licznych szczegółowych informacji dotyczących 15 spółek wchodzących w skład grupy (np. dane dotyczące transakcji, importu i eksportu, dane produkcyjne, dane dotyczące udziału w rynku itd.) obejmujących okres 10 lat. Skarżące na podstawie projektu decyzji szczegółowo już odpowiednio wcześniej wskazywały pozwanej, że termin 12 tygodni na złożenie odpowiedzi jest za krótki. Skarżące uważają, że biorąc pod uwagę trwające już dwa i pół roku postępowanie, jak również dotychczasową obszerną współpracę ze strony skarżących, przedłużenie terminu byłoby wskazane. Sama pozwana poprzez zredagowanie decyzji w sprawie wezwania do udzielenia informacji w języku niemieckim — wbrew zgodzie skarżących na utrzymanie j. angielskiego jako języka postępowania — utrudniła i opóźniła zbieranie danych w ten sposób, że dwie trzecie spółek z grupy Holcim, których dotyczyło postępowanie, nie było w stanie właściwie pracować.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący obowiązku Holcim do dostarczenia danych i informacji, którymi spółka w żądanej formie nie dysponuje

Skarżące podnoszą, że zaskarżona decyzja wymaga od skarżących przedstawienia zasadniczych danych i informacji, którymi one w żądanej formie nie dysponują. Zaskarżona decyzja wymaga ponadto danych, których przygotowanie z wielu powodów, w szczególności z uwagi na zmianę systemu informatycznego, jest możliwe tylko przy szczególnie wysokim nakładzie czasu i liczby zaangażowanych pracowników. Zdaniem skarżących nakład ten wykracza poza obowiązek udzielenia odpowiedzi na decyzję w sprawie wezwania do udzielenia informacji.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia

Zdaniem skarżących zaskarżona decyzja nie zawiera ani dostatecznego uzasadnienia dochodzenia jako takiego ani wyboru instrumentu dochodzenia (zagrożona karą pieniężną formalna decyzja).

- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady konieczności zastosowanych środków

Skarżące podnoszą, że dotychczas na każde żądanie informacji udzielały odpowiedzi w sposób obszerny i wyczerpujący, tak że w żaden sposób nie było podstaw do wyboru, zamiast łagodniejszego instrumentu jaki stanowi nieformalne żądanie informacji, zagrożonej karą pieniężną decyzji w sprawie wezwania do udzielenia informacji.

- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasady szczegółowego określenia żądanych informacji.

W decyzji w sprawie wezwania do udzielenia informacji w wielu miejscach brakuje precyzyjnego określenia żądanych danych i informacji, co jednostronnie działa na niekorzyść skarżących.

7) Zarzut siódmy dotyczący naruszenia ogólnej zasady proporcjonalności

Z uwagi na wciąż niekonkretny i ogólny charakter zarzutu, po trwającym dwa i pół roku postępowaniu, zbieranie danych i informacji w takim zakresie i o takim stopniu szczegółowości jest nieproporcjonalne, w szczególności przy uwzględnieniu także wielokrotnych zapytań w różnych formach o porównywalne dane. Odmowa przez pozwaną przedłużenia terminu jest ze względów merytorycznych, jak również w związku z trwającym już dwa i pół roku postępowaniem oczywiście nieproporcjonalna.

8) Zarzut ósmy dotyczący braku właściwości pozwanej względem Holcim (Česko) a.s. w zakresie kwestii dotyczących okresu przed przystąpieniem Republiki Czeskiej do Unii Europejskiej

Żądanie informacji dotyczących okresu przed przystąpieniem państwa do UE jest niedopuszczalne.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2011 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji

(Sprawa T-294/11)

(2011/C 238/44)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: I. Chalkias i S. Papaioannou)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uwzględnienie skargi

— stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 15 kwietnia 2011 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w części dotyczącej korekt finansowych zastosowanych do Republiki Greckiej lub ewentualnie zmianę tej decyzji

— obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Republika Grecka żąda w swej skardze stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 15 kwietnia 2011 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG)

oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) notyfikowanej jako dokument nr C(2011) 2517 i opublikowanej w Dzienniku Urzędowym UE L 102/33/16 4 2011 (Dz.U. L 102, s. 33) pod nr 2011/244/UE w części dotyczącej korekt finansowych zastosowanych do Republiki Greckiej w sektorach: a) produkcji oliwy z oliwek, b) wydatków na ustanowienie rejestru upraw oliwek — systemu informacji geograficznej (zwanego dalej „RUO-GIS”) oraz c) pomocy bezpośredniej (rośliny uprawne).

W odniesieniu do korekty dotyczącej sektora pomocy w produkcji oleju z oliwek skarżąca twierdzi po pierwsze, że Komisja popełniła błąd przy ocenie okoliczności faktycznych, ponieważ niedociągnięcia w sposobie przeprowadzania kontroli systemu są z reguły minimalne i nie uzasadniają korekty w wysokości odpowiednio 10 % i 15 % tym bardziej, że od dnia 1 listopada 2003 r. obowiązuje już funkcjonalny i niezawodny system informacji geograficznej dla sektora oliwek w Grecji (GIS dla oliwek) jako podstawowy instrument kontroli całego systemu pomocy w produkcji oliwy z oliwek i jako że deklaracje o uprawie są starannie sprawdzane podobnie jak wydajność drzew oliwnych i całe funkcjonowanie tłoczni.

Po drugie skarżąca podnosi, że: a) decyzja Komisji nie ma ważnej i rzeczywistej podstawy prawnej dla korekty wzwyż w związku z powrotem do naruszenia; znaczenie, jakie Komisja przypisuje temu terminowi jest błędne, ponieważ w wyraźny sposób brak jest powtarzających się niedociągnięć; powrót do naruszenia, którego istnienie przyjmuje Komisja opiera się na błędnym założeniu, którego konsekwencją jest w oczywisty sposób błędna ocena rzekomo powtarzających się niedociągnięć biorąc pod uwagę, że w chwili obecnej obowiązuje już podstawowy instrument kontroli systemu GIS dla oliwek i b) Komisja popełniła błąd przy ocenie okoliczności faktycznych, ponieważ w każdym razie korekta wzwyż o 10 % w okresie od 2003 r. do 2004 r. oraz o 15 % w okresie od 2004 r. do 2005 r. jest bezprawna i nieuzasadniona zważywszy że w okresie tym nastąpiły liczne ulepszenia i ciągłe aktualizacje GIS dla oliwek i w konsekwencji system kontroli nie tylko nie pogorszył się lecz został w istotny sposób ulepszony.

W odniesieniu do korekty w przypadku sektora wydatków na ustanowienie RUO-GIS skarżąca twierdzi po pierwsze, że brak jest ważnych podstaw prawnych dla finansowej korekty wydatków dotyczących procedury ustanowienia GIS dla oliwek, ponieważ fundusze udostępnione na jego stworzenie były odliczone od pomocy, do której uprawnieni byli greccy producenci a brak uwzględnienia tych wydatków stanowi przyczynę bezpodstawnego wzbogacenia EFOGR oraz podwójną sankcję finansową zważywszy, że w każdym razie wszystkie dokonane wydatki są dopuszczalne, jeżeli nie przekraczają budżetu zatwierdzonego przez Komisję i całkowitej kwoty odliczonej w przypadku greckich producentów, gdyż momentem decydującym w celu oceny czy wydatek jest zgodny z prawem jest moment powzięcia zobowiązania prawnego lub jego wykonania a nie moment, w którym zadeklarowano wydatek.

Po drugie skarżąca powołuje się na: a) naruszenie zasady proporcjonalności w zakresie wydatków w wysokości 2 920 191,03 EUR wynikających z umów uzupełniających b) błędną ocenę okoliczności faktycznych w zakresie wydatków wynikających z umowy 5190/ES/2003.